

## ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ



## ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τό φύλλο του «Μπουκέτου» και τής «Οικογενείας» τιμάται πάντοτε δρ. 4. Η ανθητήρες υπερτιμήσης του παρά τών υποπράκτορέων άπαιγορεύεται.

Παρακαλούμενοι δύον τούς σχετικούς μας άναγνωστας, δάσκαλο θητεών των είς την Διευθύνση, νά μάς τούς αντικέρουν δύναμέων.

ΟΕΙ είς την άντληψήν των τοιούτων τι, νά μάς τούς αντικέρουν δύναμέων.

(Έκ της Διευθύνσης).

**'Η έντο τών άναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μῆ συνδενομένῃ ζήτω δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται δὲν δψι.'**

Πολλοί άναγνώσται μας μᾶς γράφουν ότι ἔπιθυμον νά προμηθευθούν τάς ἔκδοσεις μας καὶ νά ἔγγραφον συνδρομήται τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλά δυσκολεύεται οὐτό της ἔκδοσιν ἔπιταγῶν. Για τὰ τὸν διευκολύνονται οἱ εκτικῆς, τοὺς πληροφοροῦμενούς τοῦ δέχομενα τὰ ἄντευνον τῶν συνδρομῶν, φυλλῶν, βιβλίων, Ἐμερολογίων καλ., εἰς γραμματόσημα η κανταρά ιαστόσημα σίασθηστε τιμής.

Κ. Σ. X. Γύνειον. — Μᾶς γράφετε στὴν ἑπιστολή σας : **«Ἄξιότων κύριοι λαμβάνω τὴν τιμὴν καὶ τὸ θάρρος ὥστα περιγράψω ἐν διλγίσις ποιητικῶν τὸν πρό 5 ήμερῶν θανάτου θείου μου καὶ σᾶς παραδοκάλοντας ὥστα δημοσιεύστε τοῦτο εἰς τὴν ἔκδοσιν ἕπιταγῶν. Για τὰ τὸν διευκολύνονται οἱ εκτικῆς, τοὺς πληροφοροῦμενούς τοῦ δέχομενα τὰ ἄντευνον τῶν συνδρομῶν, φυλλῶν, βιβλίων, βιβλίων, Ήμερολογίων καλ., εἰς γραμματόσημα η κανταρά ιαστόσημα σίασθηστε τιμῆς.**

Άλλα δυστυχώς τὸ ποιημά μᾶς δέν εἰναι ἐπιτυχές, καὶ ίδοι :

## ΠΟΙΗΜΑ Ο ΤΑΦΟΣ

**Τότε πένθιμη ἡμέρα, στον οὐρανό, κεῖ... πέρα  
δέχος γύρω σου γυρίζει,** στὴ ψυχὴ σου μαγνητίζει.

καὶ τῆς Λαερτίης, διδάσκεται μὲν πλὴν παιδιάτριται ότι τὸ ζεῦπτερο, ή γυναικείη τῆς άνατονής, ή δουλιά θεραπεῖα ὡς ἔνι αἴρα τὰ άση πλεούμενα μετατρέπει για νά διατηρηθῆ νεαρά, δημαια καὶ ίρης, αὐτὸν γνάνα.

Τούτη τὴν οὐρανολάρβητο ἐπὶ ἔντηνη φορές ἐπενεύλημένων. Είναι Κάνον παιδεύτω, μέλιτά ποιόν, πάρω ποιόν δέψεων. "Ἄν μελίσσεται σιργάδοςγά, κατεπέπεστε νά πάρετε μέλι πεστόρες αὐτό ἔντηνά άνατονές ἐπενεύλημένων τότε τόσο τὸ κατέπετο.

Διάτο δά τὸ τοιούτα λάρβητο ἐπὶ ἔντηνη φορές πάρω ποιόν, πάρω ποιόν δέψεων. "Ἄν μελίσσεται σιργάδοςγά, κατεπέπεστε νά πάρετε μέλι πεστόρες αὐτό ἔντηνά άνατονές ἐπενεύλημένων τότε τόσο τὸ κατέπετο.

Μετά τῆς ἔντηνη φορές τοιούτων καὶ ἔτενοίς, σταυρούτε, γάλα Λα-

γνή ώρα, καὶ ἔτειτα ἐπεναλαμβάνεται τὸ δέο.

Ἡ φιλοκάλη αὐτή άνατονή ἐθεωρετο ἀπό τοὺς άρχωντος Αἰγανιτούς τὸ πολὺ μάλισταστον μέσον γάλα τῆς διατήσεως τῆς νεοτήτος, καὶ πί-

στενατά μάραν διτι διναμιόνται τὴν δημαια καὶ τὴν θεραπεῖαν.

Πάντοτε, καὶ οἱ σημειώνη· Επιστημονή παραδέχεται διητή γυναικείη τῆς άνατονής, ὅταν γινεται τωτεύων καὶ μεθοδίων, καθαρίζει τὸ αἷμα καὶ τὸ δέφυμα, δινεῖ λά ιρη στὰ μάτια, ἐπιτοδίζει τὴν πτῶτο τοῦ στηθοφούς καὶ τενῶντει τὸ νευρικὸν οὐδι-

στημά· Κάποιος διάσημος Γάλλος δυσιονόλογός ἔσται σχετικά·

— Θέλετε νά είστε δημαια, κυρίες μου! Μάθετε νά' άναστετε.

—"Οἶες σχεδὸν ἡ δημαια ψευτέτες ἀρρώστων τὴν ήμέρα τους μὲ τὴ γυναικείη τῆς άνατονής.

— Τοίς εἰς σχετικές εἰδόντες οὐδειχνουν ποτέ πρόστιτε νά στεκετε καὶ τοὺς νά κινετε τὰ χέρια σας, κατὰ τὴν ήμέρα τῆς ἐν λόγῳ γυναι-

κείων τοῦ ζάρου τῇ βοϊ, ποὺ δλοέντα πιό κοντά σου πετά, δίχνως γειφάς, σοῦ φεύγεις ἡ πνοή, τὸ σῶμα του βαρὺ, ἀνάπλαση (ζητᾶ..).

**Τότε πένθιμη ἡμέρα,** (λόγια, ποὺ σοῦ μιλοῦν στὸ φωτικό κυττάς;

**"Ἀψυχος,** ξεσύνετε τῆς ζωής τοῦ ζωής... τὸν ζωής, ταξιδεύετε σ' αἰώνιους τόπους, κοινηθῆκες παντοτείνε μέση στὸν (μηνής,

τόπος ζῆς, μ' ἀθάνατους αιώνιος (ποντος,

"Αιοιρε, δέν ἀποῦς τὰ κιλάματα (τα;

ἄχ! ζλα, ξύπνα, μὴ κοιτεῖν στὸ (χώρα,

μῆδωρα χωρίς γεράσαται, πάπτεις ασπαλαχώνεις τὸν νέσκηγη (κι) εἰς τὸ κχώρα,

"Αχ! δέν ευπνά στὸν δόνισμόν (τὰ λόγια,

ποὺν πεκόδη... ημια καταστα (μέση, προσευχόμεθα,

"Όλοι σ' ενέχομεθα διό Θεός νά σε λυτρώσων, σ' ἀγαθός καὶ δικαιοσ

"Διό Θεός νά σε λυτρώσων, σ' ἀγαθός καὶ δικαιοσ

"Άφεσ με μή με κεντείζης τὴν καθιδία μου ἡλεκτρίζης,

αὐτῷ περπάν διὸ ποκά μου σταξισθὲν τὸ λογικά μου.

"Άφεσ με νά σ' έχω φίλη στοῦ Άδριανού τη Πύλη

νά σὲ βλέπω τὸ φραδάκι

καὶ πετό σὰν τὸ πουλάκι.

"Άφησε με νά σὲ ζαχάρα Τι σ' ἀγαπῶ...

Στοῦ Ίσαία τὸ χορό

νὰ ξαναπάπ;

Βούν Νό, Νό!

Γ. Ε. Πούργαλην, Μηλιά. Μᾶς γράφετε στὴν τόσο ειλικρινῆ ἑπι-

στολὴν :

"Άγαπητῷ Μπουκέτῳ «Καταστορφέα τῆς πλήξης» Χάζος· Παιγνιον καὶ γάλα τὸ θάρρος ποὺ χειρίζεται καὶ σοῦ στέλνει τὸ πρότο παιδί της γειτονῆς μου φωνασίας για νά μοῦ εἰς κοί-

ρηγης. "Ακούσε με δέστε πᾶς θέλω νά μοῦ απλατηήσης· "Αφ' θέλω διάσης τὸ δημητρία μου η τὴν ἔξενα (δέ ξέσω πᾶς πρέπει νά τὴν δύναμισον) απλατηήσε μον διαλόγως. "Αν δ.λ.δ. βρήσ μέσα σ' αὐτὸ καποιος σταγόνες λογοτεχνίας, ποὺ μπορεῖ νά γινουν λιμονικά στο μέλλον, δόσουν τὸ θάρρος πού χειρίζεται, πέδουν τὶ πρέπει νά διαβάξω, πέδουν τὶ πρέπει νά κάνω. "Αν δύως δέν βρήσ τίποτε τὸ ζεῦτος είται μερικῶς, κόψε μου απὸ τόσο πού παιδί το φερά τὴν ματασόδιας μου μή τὸ πάθο αργότερα (στε ρά δράγα) νά βγάλω διάσης καὶ πάντας με εἰσνεύ-θη γιατὶ στὸ κάτι αὐτὸ ποὺ έρχαμα βέβαλλα διη άνάτερο μορφόν νά βγαλλή γη γειτονή μου Σκέψι·

Μὲ βαθεῖα εὐγενωμοντίν για τὶς ὥρες ποὺ μῶ χαρίζης·

Σάς ἀπαντήμε λοιπόν καὶ μεῖς εἰλικρινῶς, δημαια καὶ τὸ βελτέ τούς, καὶ τὸ ζητάς πατέλειο. "Έχει τὸ λεθή του καὶ τὰ ἔλατροτάστο του. Εγειρέσ ζωηρές καὶ μεστές σκέψεως. Συνεπάς, δέν ιπτάρχει λόγος νά προγοητεύθητε. Διαθάβετε, γράφετε καὶ σχίζετε. Μέρχρις διό σημιουργήσετε κάθετέλειο. "Έχει τὸ λεθή του καὶ τὰ ἔλατροτάστο του. Εικόνες ζωηρές καὶ μεστές σκέψεως. Συνεπάς, δέν ιπτάρχει λόγος νά προγοητεύθητε. Διαθάβετε, γράφετε καὶ σχίζετε. Βέρας θεωρήσεις, καὶ τὸ τέλειο, τὸ θυμόν. Μᾶς έννοειτε: Γ. Β. Α. Ζ. Πειραιά. Δι' οὐσιαστικούς, στούς ζωηρές, καὶ περιμένουμεν.

Των θεωρήσεις, στούς ζωηρές, καὶ περιμένουμεν.